

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/560

z dnia 15 grudnia 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 69,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 zawiera w części II tytuł I rozdział III przepisy dotyczące systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, które z dniem 1 stycznia 2016 r. uchylają i zastępują przejściowy system praw do sadzenia, określony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾. W tym rozdziale ustanawia się przepisy dotyczące czasu trwania, zarządzania i kontroli systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli oraz upoważnia się Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do zarządzania systemem. Przejściowy system praw do sadzenia, określony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007, nadal stosuje się do dnia 31 grudnia 2015 r. zgodnie z art. 230 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (2) W art. 62 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawia się ogólny wymóg, aby państwa członkowskie przyznawały zezwolenie na nasadzenie winorośli po złożeniu wniosku przez producentów zamierzających nasadzać lub powtórnie nasadzać winorośl. Jednakże ust. 4 tego artykułu przewiduje, że niektóre obszary są wyłączone z systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, a zatem z tego ogólnego wymogu. Konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących warunków stosowania tego zwolnienia. Obszary przeznaczone do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów powinny być wykorzystywane jedynie do określonych celów, aby zapobiec obchodzeniu nowego systemu, a produkty sektora wina uzyskane z takich obszarów nie powinny być wprowadzane do obrotu, chyba że państwa członkowskie uważają, że nie istnieje zagrożenie wystąpienia zakłóceń na rynku. Obecnie prowadzonym uprawom doświadczalnym winorośli i szkółkom szczepów należy zezwolić na kontynuację działalności, z zastrzeżeniem obowiązujących zasad w celu zapewnienia sprawnego przejścia od systemu praw do sadzenia do nowego systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli. Obszary,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

z których wino lub produkty sektora wina przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora winorośli, powinny korzystać z takiego zwolnienia, ponieważ, pod pewnymi warunkami, nie przyczyniają się one do zakłóceń na rynku. Z tego samego powodu takie zwolnienie należy również rozszerzyć na organizacje nieprowadzące działalności handlowej, na tych samych warunkach. Obszary określone przez producenta, który utracił pewien obszar uprawy winorośli w związku z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym na mocy prawa krajowego, powinny również korzystać z możliwości zwolnienia ze względu na fakt, że utrata gruntów pod uprawę winorośli w takich przypadkach jest niezależna od woli producenta. Należy jednak określić warunek w odniesieniu do maksymalnej powierzchni nowego obszaru, tak aby uniknąć naruszenia ogólnych celów systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli.

- (3) W art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia i określono kryteria kwalifikowalności i pierwszeństwa, które mogą stosować państwa członkowskie. Należy ustanowić szczególne warunki związane z niektórymi kryteriami kwalifikowalności i pierwszeństwa w celu zapewnienia równych szans w ich wdrażaniu oraz w celu uniknięcia obchodzenia systemu zezwoleń przez producentów, którym przyznano zezwolenia. Poza tym należy dodać trzy nowe kryteria: nowe kryterium kwalifikowalności dotyczące przywłaszczenia renomy chronionych oznaczeń geograficznych; nowe kryterium pierwszeństwa preferujące producentów, którzy przestrzegają przepisów w ramach systemu i którzy nie porzucili winnic w swoich gospodarstwach; oraz nowe kryterium pierwszeństwa preferujące organizacje nienastawione na zysk i służące celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą. Nowe kryterium kwalifikowalności stanowi odpowiedź na potrzebę ochrony renomy konkretnych oznaczeń geograficznych, w podobny sposób jak renomy konkretnych nazw pochodzenia, zapewniając, by nie były one zagrożone nowymi nasadzeniami. Pierwsze nowe kryterium pierwszeństwa preferuje niektórych wnioskodawców w oparciu o ich historię działalności wykazującą przestrzeganie przez nich przepisów w ramach systemu zezwoleń oraz że nie występują oni o zezwolenia na nowe nasadzenia, mając jednocześnie obszary uprawy winorośli wyłączone z produkcji, które mogłyby otrzymać zezwolenie na nasadzenie. Drugie nowe kryterium pierwszeństwa ma na celu preferowanie organizacji nienastawionych na zysk i służących celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą, w celu propagowania społecznego użytkowania terenów, które w przeciwnym razie mogłyby być wyłączone z produkcji.
- (4) Biorąc pod uwagę art. 118 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz w celu uwzględnienia naturalnych i społeczno-gospodarczych różnic i różnych strategii wzrostu wśród podmiotów gospodarczych w tych różnych obszarach na określonym terytorium, państwa członkowskie powinny stosować kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa — o których mowa w art. 64 ust. 1 oraz 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, jak również nowe kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa, które zostaną dodane niniejszym rozporządzeniem, w różny sposób na szczeblu regionalnym w odniesieniu do szczególnych obszarów kwalifikujących się do objęcia chronioną nazwą pochodzenia, w odniesieniu do szczególnych obszarów kwalifikujących się do objęcia chronionym oznaczeniem geograficznym lub w odniesieniu do obszarów bez oznaczenia geograficznego. Takie różnice w stosowaniu tych kryteriów w różnych obszarach danego terytorium powinny zawsze opierać się na różnicach między tymi obszarami.
- (5) W celu reagowania na przypadki obchodzenia systemu nieprzewidziane w niniejszym akcie, państwa członkowskie powinny przyjąć środki zapobiegające obchodzeniu kryteriów kwalifikowalności lub kryteriów pierwszeństwa przez ubiegających się o zezwolenia, w przypadku gdyby ich działania nie były objęte szczególnymi przepisami przeciwdziałającymi obchodzeniu określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli chodzi o konkretne kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa.
- (6) Artykuł 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje możliwość współistnienia winorośli, do której wykarczowania zobowiązał się producent, z nowo nasadzoną winoroślą. W celu zapobieżenia nieprawidłowościom państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania odpowiednich środków w celu zapewnienia, by zobowiązanie do wykarczowania zostało spełnione, w tym wymogu wnoszenia zabezpieczenia towarzyszącego przyznaniu zezwolenia na przewidywane ponowne nasadzenie. Ponadto konieczne jest wskazanie, że w przypadku gdy karczowanie nie zostało przeprowadzone w czteroletnim terminie określonym w tym przepisie, winorośl nasadzoną w danym obszarze należy uznać za nieuprawnioną.
- (7) Artykuł 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zezwala państwom członkowskim na ograniczenie ponownego nasadzenia na obszarach kwalifikujących się do produkcji win objętych chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, zgodnie z zaleceniami uznanych i reprezentatywnych organizacji zawodowych. Przyczyny takich decyzji o ograniczeniu powinny być zdefiniowane w celu wyjaśnienia ich zakresu, gwarantując jednocześnie, że system jest spójny i że jest niemożliwy do obejścia. W szczególności należy zapewnić, by automatyczność w przyznawaniu zezwoleń na ponowne nasadzenia, ustanowiona w art. 66 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie utrudniała państwom członkowskim ograniczania udzielania zezwoleń dla konkretnych obszarów zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. b) oraz art. 63 ust. 3. Należy jednak wyjaśnić, że niektóre szczególne przypadki nie mogą być uznawane za próbę obejścia systemu.

- (8) Artykuł 64 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przewiduje kary administracyjne w przypadkach niezgodności w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków wynikających ze stosowania sektorowego prawodawstwa rolnego. W celu zapewnienia odstraszającego skutku państwa członkowskie powinny móc stopniować te kary, w zależności od wartości handlowej win wytwarzanych w odnośnych winnicach. Zgodnie z art. 71 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy ustanowić kary administracyjne w odniesieniu do nasadzeń bez zezwolenia, w celu zapewnienia odstraszającego skutku. Minimalna wysokość tych kar powinna odpowiadać średniemu rocznemu dochodowi z hektara obszaru uprawy winorośli na poziomie Unii, mierzonemu jako marża brutto na hektar obszaru uprawy winorośli. Należy stopniować kary, począwszy od tej wartości minimalnej, w zależności od tego, jak długo trwało nieprzestrzeganie przepisów. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość stosowania wyższych kar minimalnych wobec producentów na danym obszarze, w przypadku gdy minimalne wartości ustalone na szczeblu unijnym kształtują się poniżej szacowanego średniego rocznego dochodu z hektara danego obszaru. Takie zwiększenie minimalnej wartości kary powinno być proporcjonalne do szacunkowego średniego rocznego dochodu z hektara w odniesieniu do obszaru, na którym znajduje się niedozwolona uprawa winorośli,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Obszary wyłączone z systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli

1. System zezwoleń na nasadzenia winorośli, ustanowiony w części II tytuł I rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie ma zastosowania do nasadzenia lub ponownego nasadzania na obszarach, o których mowa w art. 62 ust. 4 tego rozporządzenia, spełniających odpowiednie warunki określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Nasadzenie lub ponowne nasadzanie na obszarach przeznaczonych do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów podlega obowiązkowi uprzedniego powiadomienia o tym właściwych organów. Powiadomienie zawiera wszystkie istotne informacje w odniesieniu do tych obszarów oraz informacje o okresie, w jakim będzie trwało doświadczenie lub w jakim będzie trwała produkcja w szkółkach szczepów. O przedłużeniu takich okresów należy również powiadomić właściwe organy.

W przypadku gdy nie ma ryzyka wystąpienia zakłóceń na rynku, państwa członkowskie mogą zdecydować, że w okresach, o których mowa w akapicie pierwszym, winogrona produkowane w tych obszarach, a także produkty sektora wina otrzymane z takich winogron mogą być wprowadzane do obrotu. Na koniec takich okresów dany producent musi albo:

- a) uzyskać zezwolenie zgodnie z art. 64 lub art. 68 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do danego obszaru, tak aby winogrona produkowane na tym obszarze oraz produkty sektora wina otrzymane z tych winogron mogły być wprowadzone do obrotu; lub
- b) wykarczować taki obszar na własny koszt zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Obszary przeznaczone do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów, które zostały nasadzone przed dniem 1 stycznia 2016 r. w następstwie przyznania nowych praw do nasadzenia, nadal spełniają po tej dacie wszelkie warunki określone dla korzystania z takich praw do końca okresu trwania doświadczenia lub produkcji w szkółkach szczepów, na które zostały one przyznane. Po upływie tych terminów mają zastosowanie przepisy określone w akapicie pierwszym i drugim.

3. Nasadzenie lub ponowne nasadzanie na obszarach, z których wino lub produkty sektora wina przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora winorośli, podlega następującym warunkom:

- a) obszar taki nie przekracza 0,1 ha;
- b) dany plantator winorośli nie zajmuje się komercyjną produkcją wina ani komercyjną produkcją innych produktów sektora wina.

Dla celów niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą uważać niektóre organizacje nieprowadzące działalności handlowej za równoważne gospodarstwom domowym plantatora.

Państwa członkowskie mogą zdecydować, aby nasadzenia, o których mowa w akapicie pierwszym, podlegały powiadomieniu.

4. Producent, który utracił pewien obszar uprawy winorośli w związku z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym na mocy prawa krajowego, jest uprawniony do nasadzenia nowego obszaru, pod warunkiem że taki nowo nasadzony obszar nie przekracza 105 % czystego zbioru w obszarze utraconym. Nowo nasadzony obszar jest rejestrowany w rejestrze winnic.

5. Karczowanie obszarów korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie uprawnia do otrzymania zezwolenia na ponowne nasadzenia na podstawie art. 66 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Takie zezwolenia przyznaje się jednak w przypadku karczowania obszarów nowo nasadzonych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 4.

Artykuł 2

Kryteria przyznawania zezwoleń

1. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują kryterium kwalifikowalności, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mają zastosowanie przepisy ustanowione w części A załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą również zastosować dodatkowe obiektywne i niedyskryminacyjne kryterium wymagające, by wniosek nie pociągał za sobą ryzyka przywłaszczenia renomy konkretnych chronionych oznaczeń geograficznych — na zasadzie domniemania — chyba że władze publiczne dowiodą, że takie ryzyko istnieje. Zasady stosowania tego dodatkowego kryterium określone są w części B załącznika I.

2. Jeżeli państwa członkowskie przy udzielaniu zezwoleń na nowe nasadzenia, zdecydują się zastosować jedno lub więcej z kryteriów kwalifikowalności, o których mowa w art. 64 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz dodatkowe kryterium, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą one stosować takie kryteria na poziomie krajowym lub na niższym poziomie terytorialnym.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują jedno lub więcej z kryteriów kwalifikowalności, o których mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mają zastosowanie przepisy określone w częściach A–H załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą również stosować dodatkowe obiektywne i niedyskryminujące kryteria dotyczące uprzedniego postępowania producenta oraz organizacji nienastawionych na zysk i służących celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą. Zasady stosowania tych dodatkowych kryteriów określono w części I załącznika II.

4. Jeżeli państwa członkowskie, przy udzielaniu zezwoleń na nowe nasadzenia, zdecydują się zastosować jedno lub więcej z kryteriów pierwszeństwa, o których mowa w art. 64 ust. 2 lit. a)–h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz dodatkowe kryteria, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, mogą one stosować takie kryteria jednakowo na poziomie krajowym lub w różnym stopniu w różnych obszarach danego państwa członkowskiego.

5. Stosowanie jednego lub kilku kryteriów wymienionych w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 jako kryteriów kwalifikowalności na jednym z poziomów geograficznych, o których mowa w art. 63 ust. 2, uznaje się za należyte uzasadnione do celów art. 64 ust. 1 lit. d), jeżeli stosowanie to ma na celu zaradzenie konkretnym problemom sektora uprawy winorośli na danym poziomie geograficznym, które można rozwiązać jedynie za pomocą takiego ograniczenia.

6. Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w załącznikach I i II w odniesieniu do szczegółowych kryteriów kwalifikowalności i kryteriów pierwszeństwa, państwa członkowskie przyjmują dodatkowe środki, jeśli to konieczne, w celu uniknięcia sytuacji, w których ubiegający się o zezwolenia obchodziliby kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa zawarte w tych załącznikach.

Artykuł 3

Zezwolenia na przewidywane ponowne nasadzenie

Państwa członkowskie mogą uzależnić udzielanie zezwoleń producentom prowadzącym karczowanie obszaru nasadzonego winoroślą zgodnie z art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 od złożenia zabezpieczenia.

W każdym przypadku, jeżeli karczowanie nie jest przeprowadzone przez producentów do końca czwartego roku od dnia, w którym nowe winorośle zostały nasadzone, w odniesieniu do obszaru, który nie został wykarczowany, stosuje się art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 4

Ograniczenia dotyczące ponownego nasadzenia

Państwa członkowskie mogą ograniczyć ponowne nasadzenia na podstawie art. 66 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy dany teren, który ma być ponownie nasadzony, znajduje się w obszarze dla którego wydawanie zezwoleń na nowe nasadzenia jest ograniczone zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, i pod warunkiem że decyzja jest uzasadniona potrzebą uniknięcia udokumentowanego ryzyka znacznej dewaluacji konkretnej chronionej nazwy pochodzenia lub konkretnego chronionego oznaczenia geograficznego.

Ryzyko znacznej dewaluacji, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie występuje w przypadku gdy:

- a) dany teren, który ma być ponownie nasadzony, znajduje się w tym samym obszarze chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, co obszar wykarczowany, a ponowne nasadzenie winoroślą jest zgodne z tą samą specyfikacją chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego co obszar wykarczowany;
- b) celem ponownego nasadzenia jest produkcja win nieposiadających oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że wnioskodawca podejmuje takie same zobowiązania, jak te ustanowione w pkt 2 części A i B załącznika I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do nowych nasadzeń.

Artykuł 5

Kary i odzyskiwanie kosztów

Państwa członkowskie nakładają kary finansowe na producentów, którzy nie przestrzegają obowiązku określonego w art. 71 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Minimalna kwota kary pieniężnej wynosi:

- a) 6 000 EUR za hektar, jeżeli producent karczuje całość niedozwolonego nasadzenia w terminie czterech miesięcy od dnia, w którym został powiadomiony o nieprawidłowości, zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) 12 000 EUR za hektar, jeżeli producent karczuje całość niedozwolonego nasadzenia podczas pierwszego roku następującego po upływie terminu czterech miesięcy;
- c) 20 000 EUR za hektar, jeżeli producent karczuje całość niedozwolonego nasadzenia po pierwszym roku następującym po upływie terminu czterech miesięcy.

W przypadku gdy szacuje się, że roczny dochód uzyskany w danej winnicy przekracza 6 000 EUR za hektar, państwa członkowskie mogą zwiększyć minimalne kwoty określone w akapicie drugim proporcjonalnie do średniego rocznego dochodu z hektara szacowanego dla tego obszaru.

Jeżeli państwo członkowskie zapewnia wykarczowanie niedozwolonych nasadzeń własnymi środkami, odpowiednie koszty, którymi obciążani są producenci zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, są obliczane w obiektywny sposób, biorąc pod uwagę koszty pracy, wykorzystanie maszyn, transport lub inne poniesione koszty. Koszty te są dodawane do mającej zastosowanie kary.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Zasady odnoszące się do kryteriów kwalifikowalności, o których mowa w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz dodatkowego kryterium, o którym mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia**A. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013**

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

- 1) obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzania, jest (są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonej chronionej nazwie pochodzenia danego obszaru; lub
- 2) jeżeli obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzania, jest (są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonej chronionej nazwie pochodzenia, wnioskodawca podejmuje następujące zobowiązania:
 - a) nie stosuje, ani nie wprowadza do obrotu żadnych winogron produkowanych w tych nowo nasadzonych obszarach przeznaczonych pod produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia, w przypadku gdy obszary te są położone na obszarach kwalifikujących się do tego celu;
 - b) nie wykarczowuje, ani nie nasadza ponownie w celu uczynienia nasadzonego ponownie obszaru kwalifikującym się do produkcji winogron na wina o określonej chronionej nazwie pochodzenia.

Wnioskodawcy zobowiązują się do podjęcia zobowiązań, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 2 przez określony czas, który zostanie ustalony przez dane państwo członkowskie i który nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

B. Dodatkowe kryterium określone w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia

Dodatkowe kryterium, o którym mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

- 1) obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzania, jest (są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonym chronionym oznaczeniu geograficznym danego obszaru; lub
- 2) jeżeli obszar(-y) przeznaczony(-e) do nowego nasadzania, jest (są) przeznaczony(-e) do produkcji wina o określonym oznaczeniu geograficznym, wnioskodawca podejmuje następujące zobowiązania:
 - a) nie stosuje ani nie wprowadza do obrotu żadnych winogron produkowanych w tych nowo nasadzonych obszarach przeznaczonych na produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym, w przypadku gdy obszary te są położone na obszarach kwalifikujących się do tego celu;
 - b) nie wykarczowuje, ani nie nasadza ponownie w celu uczynienia nasadzonego ponownie obszaru kwalifikującym się do produkcji winogron na wina o określonym chronionym oznaczeniu geograficznym.

Wnioskodawcy zobowiązują się do podjęcia zobowiązań, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 2 przez określony czas, który zostanie ustalony przez dane państwo członkowskie i który nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

ZAŁĄCZNIK II

Zasady odnoszące się do kryteriów pierwszeństwa, o których mowa w art. 64 ust. 2 lit. a)–h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz do dodatkowych kryteriów, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia**A. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013**

1) Osoby prawne, niezależnie od ich formy prawnej, uznaje się za spełniające niniejsze kryterium, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) osoba fizyczna, która po raz pierwszy zakłada winnicę i która kieruje gospodarstwem („nowy podmiot”), sprawuje faktyczną i trwałą kontrolę nad daną osobą prawną w zakresie decyzji dotyczących zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego. W przypadku gdy w kapitale osoby prawnej lub w zarządzaniu nią uczestniczy kilka osób fizycznych, w tym osoba(-y) niebędąca(-e) nowym(-i) podmiotem(-ami), nowy podmiot jest uprawniony do sprawowania takiej faktycznej i długoterminowej kontroli samodzielnie albo wspólnie z innymi osobami, lub
- b) w przypadku gdy osoba prawna jest samodzielnie lub wspólnie kontrolowana przez inną osobę prawną, do każdej osoby fizycznej sprawującej kontrolę nad taką inną osobą prawną stosuje się warunki określone w lit. b).

Warunki określone w akapicie pierwszym lit. a) i b) stosuje się odpowiednio w odniesieniu do grup osób fizycznych, niezależnie od statusu prawnego nadanego takiej grupie i jej członkom w prawie krajowym.

2) Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o włączeniu dodatkowego warunku wymagającego, by wnioskodawca był osobą fizyczną, która ma nie więcej niż 40 lat w roku złożenia wniosku („młody producent”).

Osoby prawne, o których mowa w pkt 1, mogą być uznane za spełniające dodatkowy warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, jeśli osoba fizyczna, o której mowa w pkt 1 akapit pierwszy lit. a) i b) ma nie więcej niż 40 lat w roku złożenia wniosku.

Warunki ustanowione w akapicie drugim stosuje się odpowiednio w odniesieniu do grup osób fizycznych, o których mowa w pkt 1 akapit drugi.

3) Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wnioskodawcy zobowiązali się, że w okresie pięciu lat nie wynajmą ani nie sprzedadzą obszaru(-ów) nowo nasadzonego(-ych) innej osobie fizycznej lub prawnej.

W przypadku gdy wnioskodawca jest osobą prawną lub grupą osób fizycznych, państwa członkowskie mogą również wymagać od wnioskodawcy, aby przez okres pięciu lat nie przekazywał wykonywania skutecznej i długoterminowej kontroli nad gospodarstwem pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego innej (-ym) osobie(-om), chyba że taka osoba lub osoby spełniały warunki określone w pkt 1 i 2, które obowiązywały w momencie udzielania zezwolenia.

B. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

1) Wnioskodawca zobowiązuje się do przestrzegania, w okresie od pięciu do siedmiu lat, zasad produkcji ekologicznej ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾ i, w stosownych przypadkach, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 889/2008 ⁽²⁾ w odniesieniu do obszaru(-ów), który(-e) ma(-ją) być nowo nasadzone, lub do całego gospodarstwa rolnego. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

Państwa członkowskie mogą uznać, że kryterium to zostało spełnione, jeżeli wnioskodawcy są już plantatorami winorośli ⁽³⁾ w momencie składania wniosku, oraz jeżeli efektywnie stosowali zasady produkcji ekologicznej, o których mowa w akapicie pierwszym, do całego obszaru uprawy winorośli w danym gospodarstwie przez okres co najmniej pięciu lat przed złożeniem wniosku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

⁽³⁾ Zgodnie z definicją w art. 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 436/2009 z dnia 26 maja 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina (Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15).

- 2) Wnioskodawca zobowiązuje się do przestrzegania jednej z następujących wytycznych lub systemów certyfikacji, które wykraczają poza odpowiednie obowiązkowe normy ustanowione zgodnie z tytułem VI rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przez okres co najmniej pięciu do siedmiu lat, który w żadnym wypadku nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.:
- wytycznych dla poszczególnych upraw lub sektorów w zakresie zintegrowanego zarządzania szkodnikami, które są odpowiednie do uprawy winorośli zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE⁽¹⁾, w przypadku gdy takie wytyczne w ogóle istnieją;
 - krajowych systemów certyfikacji dla integrowanej produkcji, które są odpowiednie do uprawy winorośli;
 - krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji środowiskowej poświadczających zgodność z prawodawstwem w zakresie ochrony środowiska w odniesieniu do jakości gleby i wody, różnorodności biologicznej, zachowania krajobrazu oraz łagodzenia zmiany klimatu lub przystosowania się do zmiany klimatu, oraz które mają znaczenie dla uprawy winorośli.

Systemy certyfikacji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) i c), poświadczają, że rolnik stosuje w swoim gospodarstwie praktyki zgodne z zdefiniowanymi na poziomie krajowym przepisami dla produkcji zintegrowanej lub przestrzegają celów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c). Certyfikacja ta prowadzona jest przez jednostki certyfikujące, które są akredytowane zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁽²⁾, jak również z zachowaniem odpowiednich norm zharmonizowanych dla „Oceny zgodności – wymogów dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi” lub dla „Oceny zgodności – wymogów dla jednostek prowadzących audyt i certyfikację systemów zarządzania”.

Państwa członkowskie mogą uznać, że kryterium to zostało spełnione, jeżeli wnioskodawcy są już plantatorami winorośli w momencie składania wniosku, oraz jeżeli efektywnie przestrzegali wytycznych lub systemów certyfikacji, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do całego obszaru uprawy winorośli w danym gospodarstwie przez okres co najmniej pięciu lat przed złożeniem wniosku.

- 3) W przypadku gdy program(-y) rozwoju obszarów wiejskich państw członkowskich obejmuje(-ą) szczególnie rodzaj „rolno-środowiskowo-klimatycznych” operacji określonych w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013⁽³⁾, który ma zastosowanie do obszarów uprawy winorośli mających znaczenie dla konkretnego obszaru wskazanego we wniosku, oraz pod warunkiem że dostępne będą wystarczające środki, wnioskodawca kwalifikuje się do uzyskania pomocy oraz zobowiązuje się stosować tego rodzaju operację(-e) do obszaru, który ma być nowo nasadzony, oraz spełnić zobowiązania określone w odpowiednim(-ch) programie (-ach) rozwoju obszarów wiejskich, dla danego „rolno-środowiskowo-klimatycznego” rodzaju operacji.
- 4) Konkretna(-e) działka(-i) określona(-e) w takim wniosku znajduje(-ą) się na stokach, na których utworzono tarasy.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby producenci zobowiązali się, przez okres co najmniej pięciu do siedmiu lat, by nie karczować, ani nie nasadzać ponownie na obszarach, które nie spełniają tych warunków. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

C. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z następujących warunków:

- konkretna(-e) działka(-i) określona(-e) we wniosku znalazła(-y) się w posiadaniu wnioskodawcy w wyniku wymiany z inną(-ymi) działką(-ami) uprawy winorośli w ramach projektu konsolidacji gruntu;
- działka(-i) określona(-e) we wniosku nie jest (są) nasadzona(-e) winoroślą lub jest (są) nasadzona(-e) winoroślą, która zajmuje mniejszą powierzchnię niż działka(-i) utraczona(-e) w wyniku realizacji projektu konsolidacji gruntu;
- całkowity obszar, dla którego składany jest wniosek o zezwolenie, nie przekracza różnicy, jeśli taka istnieje, pomiędzy obszarem uprawy winorośli na uprzednio posiadanej(-ych) działce(-ach) a obszarem określonym we wniosku.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

D. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli konkretna(-e) działka(-i) określona(-e) we wniosku znajduje(-ą) się na jednym z następujących obszarów:

- 1) obszary dotknięte suszą, w których stosunek rocznych opadów do rocznej potencjalnej ewapotranspiracji, jest mniejszy niż 0,5;
- 2) obszary, w których głębokość ukorzenia jest mniejsza niż 30 cm;
- 3) obszary o niekorzystnej teksturze i kamienistości gleby, zgodnie z definicją i progami określonymi w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- 4) obszary położone na zboczach o spadku terenu przekraczającym co najmniej 15 %;
- 5) obszary położone na obszarach górskich na wysokości co najmniej 500 m, z wyłączeniem wysoko położonych równin;
- 6) obszary położone w najbardziej oddalonych regionach Unii, o których mowa w art. 349 TFUE, oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ⁽¹⁾ lub na małych wyspach o powierzchni nieprzekraczającej 250 km² i które charakteryzują się ograniczeniami strukturalnymi lub społeczno-gospodarczymi.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby producenci zobowiązali się, by przez okres co najmniej pięciu do siedmiu lat nie karczować, ani nie nasadzać ponownie na obszarach o szczególnych ograniczeniach naturalnych lub innych. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

Państwa członkowskie mogą, najpóźniej do 2018 r., podjąć decyzję o wykluczeniu jednego lub większej ilości obszarów wymienionych w akapicie pierwszym, w odniesieniu do zgodności z kryterium pierwszeństwa, jeżeli nie są one w stanie ocenić w sposób skuteczny przestrzegania tej zgodności.

E. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli zrównoważoność w oparciu o ocenę ekonomiczną danego projektu ustala się na podstawie jednej lub większej liczby następujących standardowych metod analizy finansowej inwestycji rolnych:

- 1) Bieżąca wartość netto (NPV)
- 2) Wewnętrzna stopa zwrotu (IRR).
- 3) Stosunek korzyści do kosztów (BCR)
- 4) Okres zwrotu nakładów (PP)
- 5) Dodatkowe korzyści netto (INB)

Metodę stosuje się w sposób dostosowany do rodzaju wnioskodawcy.

Państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy opracowania nowego nasadzenia winorośli, w zależności od właściwości technicznych określonych we wniosku.

F. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli potencjał wzrostu konkurencyjności ustanowiono w oparciu o następujące ustalenia:

- 1) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia przez istniejącego plantatora winorośli mogą przynieść znaczne korzyści skali ze względu na znaczący spadek kosztów jednostkowych dla programu, w ramach którego uruchamiane jest zaproszenie w odniesieniu do obszaru nowo nasadzonego, w stosunku do średniej w już istniejących winnicach w danym gospodarstwie rolnym lub do przeciętnej sytuacji w regionie;
- 2) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia przez istniejącego plantatora mogą przyczynić się do lepszego dostosowania do popytu rynkowego ze względu na wzrost cen produktu lub wzrost rynków zbytu, w stosunku do już istniejących winnic w danym gospodarstwie rolnym lub do przeciętnej sytuacji w regionie;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

- 3) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia przez nowy podmiot w sektorze mogą pozwolić na stosowanie modelu produkcji w gospodarstwie, który jest bardziej rentowny niż średnia w regionie.

Państwa członkowskie mogą bardziej uszczegółowić okoliczności wymienione w akapicie pierwszym pkt 1, 2 i 3.

Państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy opracowania nowego nasadzenia winorośli, w zależności od właściwości technicznych określonych we wniosku.

G. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uważa się za spełnione, jeśli działka(-i), która(-e) ma(-ją) zostać nasadzona(-e), znajduje się w obszarze geograficznym produkcji istniejącej chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, o ile winogrona przeznaczone są do produkcji win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, i spełniony jest jeden z następujących warunków:

- 1) działka(-i), która(-e) ma(-ją) zostać nasadzona(-e) posiada lepsze cechy glebowe i klimatyczne, w porównaniu ze średnią pozostałych działek posiadających winnice zgodne ze specyfikacjami oznaczenia geograficznego w tym samym regionie;
- 2) odmiana(-y) winorośli lub odpowiedni(-e) klon(-y) do uprawy jest (są) lepiej dostosowana(-e) do szczególnych właściwości glebowych i klimatycznych działki(-ek), która(-e) ma(-ją) zostać nasadzona(-e) w porównaniu z działkami posiadającymi winnice zgodne ze specyfikacjami oznaczenia geograficznego, posiadające podobne cechy glebowe i klimatyczne oraz znajdujące się w tym samym regionie, ale na których uprawia się inne odmiany lub inne klony należące do tej samej odmiany (odmian);
- 3) odmiana(-y) winorośli lub odpowiedni(-e) klon(-y), które mają być nasadzone, przyczyniają się do zwiększenia różnorodności odmian winorośli lub klonów istniejących odmian na tym samym obszarze geograficznym produkcji chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
- 4) system(-y) uprawy winorośli, który ma być stosowany lub struktura winnic, które mają być stworzone na obszarze(-ach) nowo nasadzonym(-ych) mają potencjał, by doprowadzić do poprawy jakości winogron w porównaniu z systemami uprawy lub strukturami głównie stosowanymi na tym samym geograficznym obszarze produkcji chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego.

Państwa członkowskie mogą bardziej uszczegółowić warunki wymienione w akapicie pierwszym pkt 1–4.

Państwa członkowskie mogą zażądać od wnioskodawcy opracowania nowego nasadzenia winorośli, w zależności od właściwości technicznych określonych we wniosku.

Państwa członkowskie mogą stosować to kryterium pierwszeństwa do wniosków dotyczących nowych nasadzeń w obszarze, który został wyznaczony w dokumentacji technicznej dołączonej do wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego objętego wstępną procedurą krajową lub okresem kontroli ze strony Komisji. W takim przypadku warunki wymienione w akapicie pierwszym pkt 1–4 stosuje się odpowiednio.

H. Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Kryterium, o którym mowa w art. 64 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za spełnione, jeżeli wielkość gospodarstwa wnioskodawcy w chwili składania wniosku jest zgodna z progami, które mają zostać ustalone przez państwa członkowskie na poziomie krajowym lub regionalnym na podstawie obiektywnych kryteriów. Progi te ustala się na poziomie:

- 1) nie mniej niż 0,5 ha dla małych gospodarstw;
- 2) nie więcej niż 50 ha dla średnich gospodarstw.

Państwa członkowskie mogą również wymagać spełnienia jednego lub kilku z następujących warunków:

- 1) wielkość gospodarstwa wnioskodawcy zostanie zwiększona w wyniku nowego nasadzenia;
- 2) wnioskodawca miał już obszar nasadzony winoroślą, który nie korzysta ze zwolnień określonych w art. 62 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w chwili składania wniosku.

Informacja o progach, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 1 i 2, przekazywana jest Komisji.

I. Dodatkowe kryteria określone w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia**I. „Uprzednie postępowanie producenta”**

Dodatkowe kryterium, o którym mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca nie posiada winnic nasadzonych bez zezwolenia, o których mowa w art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, lub bez praw do sadzenia, o których mowa w art. 85a i 85b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Państwa członkowskie mogą również wymagać spełnienia jednego lub kilku z następujących warunków:

- 1) nie istnieje zezwolenie wcześniej przyznane wnioskodawcy w zastosowaniu art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, które wygasło ze względu na niewykorzystanie;
- 2) wnioskodawca nie naruszył żadnego z zobowiązań, o których mowa w części A i B załącznika I, w części A, B, D, E, F, G niniejszego załącznika oraz w pkt II niniejszej części;
- 3) wnioskodawca nie posiada obszarów uprawy winorośli, które są wyłączone z produkcji od co najmniej ośmiu lat.

II. „Organizacje nienastawione na zysk i służące celom społecznym, które otrzymały grunty skonfiskowane w związku z aktami terroryzmu lub innego rodzaju działalnością przestępczą”

Dodatkowe kryterium, o którym mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną, niezależnie od jej formy prawnej, i są spełnione następujące warunki:

- 1) wnioskodawca jest organizacją nienastawioną na zysk, której działalność ma wyłącznie cel społeczny;
- 2) wnioskodawca korzysta ze skonfiskowanych gruntów wyłącznie do realizacji swoich celów społecznych zgodnie z art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE ⁽¹⁾.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby wnioskodawcy zobowiązali się, że w okresie, który ustali państwo członkowskie, nie wynajmą, ani nie sprzedadzą obszar(-ów) nowo nasadzonego(-ych) innej osobie fizycznej lub prawnej. Okres taki nie może wykraczać poza dzień 31 grudnia 2030 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39).